

Sparfommelighed. De Herrer, som have haft Lejlighed til at se Museumshygningen, ville selv erkende, at den ikke har Udseende af at være opført med særlig Flothed, tværtimod. For saa vidt Udvalget har nedsat det af mig foreslaaede Beløb af 10,000 Kr. som Tilskud til Opførelse af Nø Kirke paa Bornholm med 3,000 Kr., skal jeg ikke have noget at indvende derimod, lige saa lidt som jeg finder Anledning til at modsætte mig Udvalgets selvstændige Forslag under Nr. 82 om et Tilskud af 3,000 Kr. til Ombygning af Nuts Kirke paa Bornholm. Det er jo, som ærede Medlemmer ville vide, Udgifter, der allerede ere afholdte, og det fremtræder derfor som en Refusjon fra Statskassens Side. Dette er allerede noget ekstraordinært, men jeg har ment saa vel i første som i sidste Tilfælde at kunne gaa ind paa dette Arrangement, idet der foreligger ekstraordinære Forhold, som kunne begrunde, at Behoerne have et billigt Krav paa at faa en forholdsvis Refusjon af disse Udgifter. Jeg kan derimod ikke tiltræde den ærede Ordførers Bemærkning om, at Ministeriet gaar for vidt med Hensyn til at paalægge Tiendejerne at føre de paagældende Kirker tilbage til deres oprindelige Skikkelser. Det ligger i den bestemte Udtalelse i Loven af 19de Februar 1861 § 3 om, at man ved Restauration af Kirker bør føre dem tilbage til deres oprindelige Stil, og der fremsføres saa, at for saa vidt dette møder Indsigelse fra Tiendejernes Side, bliver Sagen at indstille til Afgørelse af Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet, der inden Afgørelsen foranstalter fornøden Underøgelse, foretaget af en sagkyndig uden Udgift for Tiendejeren. Altsaa Sagens Afgørelse er fuldstændig i Ministeriets Haand. Det beror ganske vist paa et Skøn, og dette Skøn kan være mer eller mindre strengt, men at Ministeriet er højejt til at foreskrive en Restauration, hvorved Kirken føres tilbage til dens gamle Stil, kan ikke omdisputeres. Hermed tror jeg at have gennemgaaet de forskellige Punkter, hvor der er Uoverensstemmelse mellem Udvalget og mig, og jeg kan derfor indskrænke mig hertil.

Indenrigsministeren (Hørring):

Under Nr. 4—7 har det ærede Udvalg foreslaaet, at forskellige Vædringsforslag, stillede af Ministeren for offentlige Arbejder angaaende Lønningsstillæg vedrørende Statsbanerne, skulle udgaa. Min ærede Kollega har i den Anledning anmodet mig om at udtale, at han finder disse Forslag fra det ærede Udvalg beklagelige, og det saa meget mere, som det ikke har været uædvanligt

at Bevillinger paa Finansloven af tilsvarende Bestaffenhed som de, her er Tale om, ere blevne efterfulgte af Bevillinger paa Forslaget til Tillægsbevilling. For saa vidt den ærede Ordfører særlig fremhævede, at et af Forslagene skulde have tilgætvirkende Kraft for 3 Aar, hidrører dette formentlig fra, at den paagældende er bleven ansat for 3 Aar siden. Derfor har man valgt dette Tidsrum.

Hvad de Posten angaar, som vedrøre Indenrigsministeriet, skal jeg først omtale Vædringsforslag Nr. 12, der angaar et forhøjet Tilskud til Forsøgsstationerne i Aftov og Byngby. Dette Forslag er tiltraadt af Udvalget, hvad jeg meget paastømmer. Det gaar ud paa Dækning af en Overstridelse, som har fundet Sted ved disse Forsøgsstationer, og den ærede Ordfører har i den Anledning henstillet til mig, at det maatte blive Forsøgsbestyrerne tilkendegivet, at de maa respektere Budgettet. En saadan Tilkendegivelse have Forsøgsbestyrerne allerede faaet. Disse Bestyrere, der ikke ere meget regnskabskyndige, vare gaaede ud fra, at de Overstridelser, som forekom i det paagældende Aar, og som — det maa jeg dog fremhæve — navnlig angik Forandringer ved Stationerne, kunde overføres paa det følgende Aar. Dette modsatte jeg mig meget bestemt, og jeg tilkendegav dem, at de maatte vente med at faa Overstridelserne refunderede, indtil de bleve bevilgede her paa Tillægsbevillingsloven. De have derfor nu levet i Ubished om, hvorvidt de fik disse Beløb, som de have maattet udrede af deres egne Lommer, refunderede eller ikke, og der indeholdes allerede deri en betydelig Advarsel for dem for Fremtiden. — De Bemærkninger, jeg har at fremsætte med Hensyn til § 26, berøre alle Landbohøjskolens Forhold. Jeg skal derfor tillade mig først at imødegaa en Bemærkning af den ærede Ordfører med Hensyn til den Sammenkomst, der fandt Sted paa Landbohøjskolen ifølge Indbydelse til samtlige Rigsdagens Medlemmer. Den ærede Ordfører rettede en mild Vebrejdselse imod mig, fordi jeg ikke selv var til Stede ved denne Sammenkomst. Jeg kunde ikke være det den Dag — det var en Fredag — fordi jeg var i Statsraad. Jeg var altsaa lovlig undskyldt. Men det kunde da maatte bebrejdes mig, at Mødedagen var ansat til denne Fredag. Saa Højeende skal jeg tillade mig at oplyse, at Indbydelsen til de Herrer løb først paa den foregaaende Onsdag. Smidleertid døde Folketingsmand Bing, og hans Begravelse blev berammet til Onsdag. I den Anledning blev der udtalt fra Formandspladsen her, at der vilde ske en Henvendelse til Indenrigsministeren om at udsætte Sammen-